

Передача

«РУСЛАН» випускає в Австрії:

за чий рік . . . 30 коп.
в рік року . . . 30 коп.
за чий рік . . . 3 коп.
за місяць . . . 170 коп.

3. грам. цено:

в рік рік . . . 16 рублів
або 36 франків
в рік року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подорож часом по 10 сот.

РУСЛАН

«Барви ми очі і душу ми зарюли: а ле волюем млюсти і віри не волюем,
бо руске ми серце і віра руска.» — В Руслякових псалмях М. Пашкевича.

Виходить у Львові по два крім мекка і руских сльня о 3¹/₂ год. пошудом.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. л. Дембровського (Харушчин). Експедиція мислена в Агенції Соколовського в псалмі Гамсманна.

Урокниш ввєтра сльняна на пошєрєдє вєстрєрєкє.— Рекламні вєнєлатєжє вєльнє від порта.— Глобєльє вєнєлатєжє вєрєбєлєжє сє по ціні 30 с. від стрічєкє, а в «Надєслєнє» 40 с. від стрічєкє. Подєлє і прєдєлє дєнесєя по 30 сот. від стрічєкє.

Собор російської Церкви.

(Конець.)

(*) Такий є сам кстія, а тепер придім си тілу і духони, який єго перєй має. Тіло на скаменїам тістєку не тілько що не може буті здорєне, ані силєно єго держати сє, але воно сєйчас гинє і розкладає сє. В жадних некатоличєских теологїчних дїлах нема тілько злоби, нещирости і фєрсеїства, що в російєких. Протєстантєкий теолог вєрєбєлєжє до мертєву бєлєву жєрєлє віри розбєрити по сєму, сє зєвєсім природна річ, бєдє для сензєції робити навєтє дєжє смїлї ескєкурєнї гєн позє віромєнє спєвї власної Церкви, але не подєстє тобї повнї і докладнї жєрєлє вїдновєнє до догичної кєствї. Зєвєсім протїво постєпєя російєкї теологї: вїн нє бєрєає лїше такї мєсцєя з Отцї св. і Соборїв, котрї вєрєвєнє з цїлєстє дєдєтє сє натєжєтє до чєго і якє хто хєчє, а прочїх текєстїв, на котрїх опєтєя сє католичєскє догмє, зєвєсім нє тєкає. Тим спєсобєм російєкї теологї не тілько що писєя Рм. I 18 «вєрєдєу Бєжєу в несправєдлївєстє держєтє», але навєтє самї на сєй лєд вєлєсноє рукоєуковєнєм «догмє» не можєтє вїрїтї.

Що в єє бєльшєм рєлїгїєвнєм їдєфєрєнтїзмє знаходїтє сє вєнєцє російєкє сєсуєлїєвнєстє, прє сє не трєбє вїє аєдєувєтї.

Тому то мїє католикї, мїє гєлєцїє Русїнє-Українїє мїмо навєщєрїєного і найгорчїєшого бєжєнєя для Росїї, щєбї

онїє пєзналє сьєдїтє вїрї, на прєвєдєлїєкї жєлє не можємо матї наймєнєшого дєвїрїє до соборєу вїє Церкви. І мїє в тїм нєлїм вєскєзїє з вєнєстїєно не опєбєлємо сє, котрє самєа російєкє сєсуєлїєвнєстє і тєстє о чє дє сєнє о вїє Церкви найбєлїєзїєше, бє консерватїєвнєя партїє, вєрєбєлєжє устєям свєго єрганєу «Новєє Вєрємє» щє сумнїєше сьєдїтєцтєвє в тїєй справї.

«Перєд лїцєм російєкєго нєрєдєа і російєкїє сєсуєлїєвнєстє самєя Церковє не вїдєнєслє нїкєдїє свєго гєлєсує, ані в значнєно авторїтєтєу, ані в значнєно морєлєного нєстєвлєнєя. І не трєбє до прєкєя тепєр гєноврїтї, якї сумнїє нєслєдїєкї мєлєа тотє обєстєнєа. Онїє покєзєлїє сє прєдєвєсїє в зєнєпєдї рєлїгїєного дєхє, церковного дєхє, в сєвєршєнєнїєй зєтєрєтїє якєгєсє їнєтєрєсує дєя вєсєго, що в сєсуєлїєвнєстє назїєвалєсь дєхєуєлїєвнєм і рєлїгїєвнєм (Hortendish!— прїм. авт.); вїкїєнїє загнєнуєо нєвєтє понєтїє прє сє, щє вєлєствєно є Церковє. Народ прїзвнєчєлїє сє до понєтїє, а сєсуєлїєвнєстє слєхєлє єго в тїм, щє Церковє — з одної стєрєнїє є то рїєд сьєвнїєтє з зєлєтїєм бєлємє, дє в нєдєлєю зєбрєлє сє нєрєд на молїтєву. Але з дрєгої стєрєнїє — сє рїєд закєчєнєчєних канєлєлєрїєв, якї назїєвалєжє сє дєхєуєнїє конєслєрїєв, дє в нїє однє-однїєськєя «рїчє» не залєгєдєжє сє прєдє урїєднєно кїлькєх єлїєгїє дє урїєднїєкїє бєнєчєтє «мєрєлєвнїєтє. з пєрєкєчєлєвєнїє». Звєдєсїє сє у жєбє Бєжєа і бакнїєшє бєдє двє однїєкїє конєкрєтнїє вєсїє формє вєслєдє

ву на понєтїє «дєхєуєлїєвнє» і «дєхєуєвнєстє», «Цєркєвє» і «Цєркєуєвнєстє», і гєрєо-жєлєннєно, абє, якїє вїн назїєвалє сє в бєсїєдїє кїєлєру, «сьєвнїєстєу» прїхєдїлєо дєжє трєдуєно прєдєдєтїє сєбє, дє тєтє бєлє «слєушнїєстє» а дє «нєсуєднїєстє».

По обєох стєрєнєх, так по дєхєуєлїєвнєм і по сьєвнїєскїє є потєжєлєо зє сєбєю найкєрнїєйшєу мєтєрїєлєєзєцїєю, єгєрєбнє понєтїє чєувєстє і вїдновєнє.

Тому то «Новєє Врємє» хєчє нїєнє то прїєнєсє мєє собєрєвнє «кєлєссєлєєнєє значнєє», однєкожє додєлє дєлє, щє сєєй собєрє стєнєу рїчє не по прєвєрєжїєтє абєсєлєуєтїєно ані кїєрїєтєку, якє Kōln. Volkszeitung nr. 865 нїєшє, і мїє не бєчєлїє сє жєднїє російєкїє чєлєвєкє, котрє бїє дємєлєа нєвєкнєє. Коррєпцїє — кїєнїчєтє Kl. Vzg. — лїєа в Росїї, «alle Welt belegt», рєзтїєгуєлєє сєя єго в дєрєжєнєу Церковє, а писєя прїєпнєдїєє зє вєрїє не можєа нєрєвєтїє грїєкєкє. Вєїє сїмєпєтїємє кєжєтє нам прїєпускєтє, щє Росїєя стєїтє «в першїєм актїє» рєвєлюцїє, а трєгїєчє вїєкїєнїєє сє нєсуєлїєтє.

Почини парламентарної роботи

(+) Пєсїєя довгїєх прєєрєстрєнїє пєрєговорїє мїжє вєстрїємїєкїє і єгєрєкїєм прїєвнєлєтєлєюєнєю закєчєнєно мїжє обєдєлємо держєвєнєю монархїєю угодє, котрє обєлєвнїє мїнїстрїє пїдпїсєлєє у Вїєднїє. Пєдрєбнїє сєїє угодїє зєвєбєлєзєлє сїє мїнї-

Лихолїття.

— Як живємо, пїєтєвєтєє?—чєрєвїєм, кєлє бє смертїє не дєє...

Дїєдєкє сєрдїєтє погєнєвєнє худєвнєкїєх, нєвєлїчєкїєх кєнєй і крїчєячє на їх стєрєчїєм, хрїєлїєм гєлєссєкє.

— Ах, бїєтє тєбє бєлєтє! — сєрдїєвнє дїєдєкє на прїєстїєжєнєю кєбєлєку, щє нєє одєстєвалє. Скєтїєнєа, а їє тє в нєнїє лїєжє, хєчє, щєбє з нєї вїнїє вєдєлє...

Сєнєє сїєдєлєо зє нєвєлїчєкїєм чєгєрєцєм, щє сємїєтєю рєкєвнєчє сїє по зє сєлєм. Мїє вїєжєлїє в сєлє. Чєрєдє, пїдїємєючїє курнїєчє, вїєрєзє поєвєтєлєсє зє полє до дємєу.

— Он дїєвнє сїє, якїє мїє живємо, — прємовнїє дїєдєкє, покєзєуючїє рукоєю на чєрєдє. Ачє, якїє кїєстїєкїє... Нєчє з тєго сьєвнїєтєя пєдєстєвалєлє...

Дїєдєкє гєкєчєрє на свєїєх кєнєй — тєкєкїєх сєхїєх, якїє сє чєрєдє — і мїє, рєзєгєнєчїєно кєрїєв, тїхє поїєхєлїє сєрєд їх.

Кєрєнїє вєїє бєдїє мєлєорєсєїє і худїє, нїє дошкїє, з лєдєвє поїєтїєм рєорєжїєм нїєнїєм; вїєлїє вонїє мєлєно, спєстїєвнїє гєлєвує, нєчє дємєючїє прє свєє гєлєдєє жїтє

— Вїєпєсїє нємєа, єзєвє сїє сумно дїєдєкє. А нєа до сєбє не пєсєкєа... Сє лїєтє трєлєкє щє зєбрєлє жїтє, пєнє зєрєз і по рєчєнє стєрєно, щєбї вїєпєсїє не бєлєо. А скєтїєнєа і мєсєтє тєнєкїє сєя на однєму мїєсцїє.

Мїє обємнїєлє чєрєдє і поїєхєлїє сєлєм. Сєлєьє бєлєо, якїє нєїє нєїє сєдєа — мєлєнєкїє хєткїє, здєбєлєшого стєрїє, нїєзєнєкїє, з пїдїєрєкєм кєлє стїнїє, нїєодїє дєнєкєю рєслїєноє — нєвєлїчєкєю і бїєдєноє. Сєрєдє улїєцїє, на дєрєзїє, обїєрєнїє дїтїє грєлїє в вїєднїє: вєлєєноє сєрєчкєю нє слїєдє і пєєкє до одної кєпїє, потїєм тїхє нє бєдє з їх, стєнїєнє над кєпєю, рєкєзїєдєвє пїєсєкє і пїдїємєнє стрєшєнєнєю курнїєчє, в котрїє дїтїє бїєгєлїє і гєлєссєно, дєвнїєкє крїєчєлїє: пєхї! пєхї!...

— А отєє тє, щє зєвєтє сїє шкєлоєу, — нєсємїєкуєтєо сєкєзєнє дїєдє, мєхєнїєшє

бєлєгомо на обїєрєдєнєу пєтєсєку з поїєтїємнїє шїєбєкєм, щє сємїєтєю стєлєа на гєрєбчєку крєя сєлєя. Сєлєнєькє прєсєвнєтїє!

Мїє вїєхїлєє зє сєлєо. Сєнєєє кєжє зєнєсїєм сєхєвалєє і почїєнєлєо хєтєкє смєрєкєтє. Дїхєтїє зрєбїлєєсє трєхїє вїєлїєчєє, бє їє курнєя стєлє мєнєшє, тє їє хєлєдє оєсїєнїє охєпнєя нєсє. Дїєдє прїєпнїєвє кєнїє, злєзє з вєзє, трєхїє рєзїємнїєвє сїє і почєнє дїєгнєтїє сїє в сїєвнїє. Рукуєнїє у сїєвнїє бєлє порєвнїє і дїєє пєлєдєкє рукоєю у дїєрїє, зєвєнїєчєє сїє і нє мїєгє одїєгнєчєсїє...

— Трєбє нєнує свєтєку, сєкєзєя в дїєдєю.

— Нєнує, кєжєтє? однєвоє тєй, вїєднєчєпнїєсїє і сїєдєлєчє на вїєдє. Дїєдє зєкурнїє. Нєнує свєтєку нєвєтє трєбє вїєсєку, на кєгє не глєнїєчєє, навєтє сємїєтє мєтїєшїє Росїєнїє, на мєю дємєку, бєрєкує нєвє стїєнїє... Бє в нєїє чє свїєтєа дрєнєа, стєрєа і так погєно вєнє вєжє грїє, щє жє вєбуєм лїєшїє нєшє мєтєшєкє Росїєя...

Пєгєрохє мїє рєзєбєлєкєлєє з дїєдєком. Кєнїє тєпєлєє поємєлє і дїєдє прєєстєячє на їх крїєчєтїє.

три держати у великій тайні, котра розкриє ся обом парламентам після внесення деяких предлог. Тоді доперва буде можна щось певного сказати чи та угода принесе народо-господарські користі чи шкоди нашій державі і її краям. Теперішня угода різнити ся тим від давнішої, що замість цлово-торгового союзу між Австрією а Угорщиною тепер заключено цлово-торговий договір, який між двома зовсім окремими, чужими державами. Одначе поки що ця зміна не має далекосяглого народо-господарського значія і забезпечує лише так само, як доперішній союз, свободну торговлю в обсягу цілої монархії. Для споживників і достатків обидвох держав розходять ся головю о те, щоби між тими обидвома державами була звяз і єдність. Для промислово-торгових і хліборобських країн має се велику вагу і значіє, що на ціле десятилітє обезпечено свободу торговлі і вивозу для обидвох держав монархії. Одначе які користі принесе сей договір народам, се доперва можна буде оцінити після оповіщення подробиць державних в тайні. Але можна сподівати ся, що такий знавєць народо-господарських обставин, як міністер-президент бар. Бекздумів виртуговати в даних обставинах можливі користі.

Довершено сего договору творити що йно першу половину задачі, яку має перевести правительство. Тепер треба побити про другу частину єї, перенести договори в парламенті а в тій цілі треба кочечю обезпечити певну парламентарну більшість і сею справою займає ся міністер-президент в сій хвилі.

В Угорщині почала ся уже соймава сесія, а соціал-демократичне сторонництво покориствувало ся єї починком, щоби виправити голосну демонстрацію за виборчю реформю. Угорське правительство не буде мати з парламентарним ухваленням угоди такої трудноці, як австрійське В Угорщині буде теперішня сесія зачинена, а нововідкрита перенеде уконституована і зараз приступити до роботи. Угорська коаліція має забезпечену певну більшість, хоч угода оснующ ся на підваинах з 1867 р., так що ли-

ше невелика частина независимців буде їй противна, воязак стоїть на становищі народо-господарського розділу і особистій унії та не хоче знати про різальну політику. З сим одломком независимців імо-рино залучити ся також фракція бар Банфіо. Але крім того також хорватські послы і національне сторонництво (немадарське) стануть проти угоди і будуть змагааті обструкцією до осягненя політичних уступок.

Наколи отже малярська коаліція хоче перенести парламентарно австро-угорський договір цлово-торговий, буде приневодена приднати опозицію, котра буде сим разом доволі сильна, бо частина независимців і Ванфіці з мадарського боку, а хорватські послы і послы немадарських народностей в Угорщині з другого боку зможуть заподіяти чимало клопоту і трудностей обструкцію.

Наколи правительство поведе ся усунути ці переноси і відкалоти опозицію від обструкції, тоді угорський сойм зможе скоро упорати ся з угодою. Против місяця зможе сю справу полагодити комісія, а до Різдва також повна палата. Крім того буде угорський сойм приневолені ухвалити лише провізорію бюджетову, а правительство внесе також за кон про конституційні запаруки, якому монарх удався уже вступити санкції.

В сім ще році опинити ся сойм перед немінучим рішенням виборчої реформи. Звиздають, що гр. Андраші вже уложив головні основи закона. Не буде се загальне і рівне правно виборче, лише розширена, на однійлітній основі оперта система виборча, котра обезпечує мадарському живялу верхоладу з одного боку палоральним правом виборчи, а з другого боку відповідним поділом виборчих округів.

Австрійське правительство приготувало ся також вельми заповнально до дальшої сесії державної ради і намагає ся обезпечити собі певну більшість для ухв леня угоди. Як в німєнцім, так і в чеським народі видно змагає до тіснійшого звєдєня сил, до утворєня звєдєних більших груп. Міністер-президент бар.

Бек запросив уже провідників ріжних клубів (не чуючи лише нічого, щоби зертвав ся і до руського клубу), щоби з ними порозуміти ся що до робочої програми. На першіз зараз звязано правительство внесе предлоги цлово-торгового договору австро-угорского, а палата буде сим богатым матеріалом займатися цілу ту сесію. Бар. Бек виголосить промову про ці предлоги, а перше читанє (значить розправа над тими) буде поставлена на денний порядок одного з найближших засідань.

Висти про реконструкцію министерства якось перегомоніли і після вської мовірности і гр. Аверсберг (міністер хліборобства) і др. Форшт (міністер торговлі), котрі підписали також австро-угорський договір, будуть єго також заступати перед палатою. Християнські суспільники не мають охоты дати свого представника до министерства, лише чеським і німєнцким хліборобникам забажало ся кочечю своїх представників вєсадити на міністерських фотелях. Одначе само правительство має певні сумніви що до користі, які би вийшли з такої обсади, бо хоч Пешк а і Прашек є юнажик хліборобники, одначе вклякване їх до министерства було би для тогож падінням набуток, як колиб нпр. до кр. виділу у нас вибрало членом Крамарчика або Поточка. Імовірно отже аж з новям роком послудувалоб реконструкція министерства.

Яке становище соціалістї займуть супроти угоди і якої возьмуть ся тактики, зазначати ми вже в однім з попередних чисел.

На посольських вічах руских послів ухвалювано без огляду, які будуть предлоги що до австро-угорского договору, визнани до найострійшої опозиції. Колиб отже відповідно тим ухвала мала бути примінена тактика руских послів, то виходилоб з того, що одиним способом може бути лише обструкція, до котрої потреба чисенної і певної піддержки інших клубів, бо самі рускі послы тепер вже розділені на три табори сего не певнот виконати, колиб навіть всі ті три табори йшли згідно. Одначе навіть на соціалістів не можна

— Погано живєть ся нам сей рік, дуже погано, — зітхнувши, жалувая ся дід. Такого голодного року, як сей, я ще й не знаюю... А я багато пережив на своєму віку, добре памятаю панщину, аняю голод, був під Семастоплем, але навіть тоді жило ся далеко краще, ніж тепер...

— Воно то, може, й тоді не жило ся гарно, тепер мабут, в каганці смальше доторяє, а тоді ще хватоало його, — кавав далі дідок, обертаючись до мене. — Тепер — каганець гасн', терплічка урвалась...

Коники, наче слухачоці сумні жалі їх хазяїна, ледве-ледве перебаривіли ногами і намряпались зовсім зупинитись.

Також бо, сирі! дивно махнув на їх дідок. Ми, селяне, так живємо, як оточі койі: спершу вигляді добре, а тепер втомились, встали...

— Та от, може, дума виручить, промовив я дідова, аби тільки сказати йому що небудь.

— Дума? і дід червоно засьміяч ся. Прошло, не вірим... Отсе недавно наказали нам щоби йшли до волости — виборчи до думи вибирати. І що ви думаєте? Раніше, як вибирали до першої та до другої думи, то бажком люде бігли до волости, а тепер — зібралось чоловікн з півтора якоїсь каліці; старостиха назаварила їм یشки, а староста підпів іх і людої його за те і обібрали... Ні, нема тепер надї на думу... А був час, — і я вірив, та ще як вірив!..

І раптом обернувшись до мене, дід з болем простогнав:

— Син був у мене, нехай йому легко згадаєть ся на тім сьвітї; Петром звали... Що то за душа була, що то за розум!... Чи чуєте, навіть я, батько, слухав його, як і слухало його все село... Бастували ми... За третій сині у пана жали... А де мій син? Де мій син?..

Деякім хвляним ми їхали мовчки. Вже зовсім стемніло, місяць ще не сховав і ми їхали, нате наповмаєци. Зорі

сумно дивились на нас і здавалось, плакали разом з дідом і теж питались когось: де його син?

— От се вже сим літом, після мовчанки, сумно оповідав дід, кажу я людом: люде добрі, чи вжеж ми будемо жати у пана на 12-й сині, а не за третій, як то було торік?... А люде сьміють ся: з гадулу, кажуть, зіван ти, старий, стєряя синя, та ще й сам хочеш проповідати на Сьбірї... А молодші кавають — голод тепер, тепер нам з паном тигатись не рука...

— А гляньте на прано, — звернув ся до мене дідок, перебиваючись оновідав. Поклять там пана нас розсудити, а он люде... Гляньте но...

(Кочень буде)

Наука, штука, література.

— 3 руского театру. „Вона“. Драма в 4 діях Тимофія Осиповича.

І... хт її вона була?!

Породи її шад, вихована душина, нездорова атмосфера фабричних забудован, вистигли „ідцукри ставлеких ударів“, чорні клуби димів та жалібні свисті фабричних сирен. Доля дала їй гарну душу та не сказала, „кудя йти“; тому він виле „замалку стада тана...“ А як прийшов він та найшов її на безлюдно, то йому бачилося, що стріну на степній притонтану ногою рожеву квітку, підван II і хотів, щоби вона це раз завила.

Дарма. Квітка завла.

Даремно „оповив II душею“, — вона пішла давніми стежками, бо... вона вже змалку така стала та „відавалася кожною“...

І тою дорогою пішла, бо піти мусіла, бо II туди сирвала судьба, жите.

А се усе діялось у якійсь фабриці, де він був управителем, а вона донькою машинного.

Случилось, що заряд фабрики ізза непорозумів звільнив директора від служби; за нього заступилися робітники і в час бурливої демонстрації перед його відъездом вона скінчала жите у обіймах машинного колеса...

І здавалося ся вже із самого навазана дреми, що із сцени поєхав связкий падох, що промовит жите, то реально, покривлене, безладне скєгітливє жите; здавало ся, що зазвенить і огуча мелодія житевої правди, що людно розснитъ ся глупина набольдї людської души, тої души вчуваною зложеної, що вічно ломить ся у безнастанній сорбі та безпокою...

Словом „ми ждали драму золотую“ і зразу позабули, що... „штука ся зременівана на посліднім конкурсі видду краєвого“. Та скоро прийшло розчарованє, що оправдало вноєні добре ґрунтовану опішю наших конкурєв.

Автор драми, зарисований добре осердод, поставивши акцію скоро, хотє достать дешевешиким коштом на висітї драматичного напруженя, втомив ся, приставив і безладно опустив руки, бо загубив ся в матеріалї. З другою дією став драма розпадатї ся, злітас з драматичної висоти. І має враженя, що автор пригнув ся під веліччю теми і не в силі вершити артистично подї, вольме ся з трудом, воліче ся через три дії до пребавально мелодраматичної катастрофи.

Бо і щож з того, що у яві внятого Жмута зазвєнів глашій, сильнійшій тон, що з того, птуго, що на хвилю відслонялася пропасть дітлї безцанного вивинї — коли єсьо вине докола не дучало ся в гармонійний а корд, но стевлялося на сцені у пелєхих безвихідної банальности, та іштучної а вайвної комбинандї. Бачило ся, що на сцені ходять актори, а не відчувано ся людяи.

Коли „Вона“ як твір штуки має яку вартість, то має II лишень задля креації бгятика єб. Старий Жмут, все заморочений горіжкою, яшов крїзь жите, як у сні. А дождка влого, у його власній хатї і рідній колясї даяні речі. — А Жмут спав, а коли пробудив ся і порозумів усе, забжевів лишень одного, — це раз заснути.

Дуже се гарна і сильна ява, коли він по плянмо може перийти раз в жите глупав но себе і вгнуд ся під тгаром терпїя і упокорєня. І тоді старому вивинї пручє ся шум беря із дятькового саду... В тїй яві відтєрпєний знаменитю п. Юрчакюм будє така сплєд і маєстат болю, що душа Жмута ставала окремяю, ваджкою, замкненою скарєю. — а у театрі здрєжали струни дерємє, відгономом його глухої скарєи.

Але нова тим не було в більшій частинї людєв на сцені, не було героїв, а ті мєшан, що пересувалась — то була звичайна дешевешика панорама при акомпанїментї салє.

Що я говорити про технічну будову драми — навану — без розумїня уведено подї,

де поодинокі яви вьєжєт ся кільометровим монологом, а кожній монолог — се формальна генеральна сповідь героя за все жите або неперіродна поетична імпровізація. Тому штука перейшла без враженя, бо не було в нїй драматичного жита, ні правди.

Видьало ся воно й на грї акторів. Майже усі слухави ся, ломили ся, та в найво здрєковтаный автором папіровї фігурки — не вєспїли влєтї жати.

Стефан Чаркевскій.

Телеграми

з дня 12. жовтня.

Відень. Вчєра відбула ся міністерска рада при участї всїх міністрів. Обговорювано справу угоди.

Прага. Нар. Listy доноєтє на основі, як кажуть, добрих інформацій, що нема й бєсїди про реконструкцію кабінєту.

Відень. З Паржа доноєтє, що перебуваючий там белгійський король Леопольд тєж каєтє занедужав.

Відень. Панаєскї нунциї занедужав на гостєчє. Стан здоровля не є небезпечний.

Відень. Посол до держ ради, радник двора др. Пальєй, зложив свої дєлєтє за час ферїєв на бідних свого виборного округу...

Мадрид. Захувати, що в причини недуги цєсаря Франц Йосифа, годєтка королєвської парї іспанської до Відня має бути відложена на пізнійше.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, рєстєвранє і кабарїя — при ул. Сикєстусової і Кєсєшєвєчє у Львові.

Протїва дня 11. с. м.: Янє Заньєчє з Гилєнєв, Иван Брєсєка з Праги, Ст. Голєвє з Яровєно, Грєг. Курєвєдик з Бєлєвїтє, Ів. Вєрхолає з Новосєлок, о. Макс. Цєвєкє Долинє, Вол. Шаєтєра з Самбора, Макс. Бїльмєський з Соєвєрчїчєв, Рубїнєкїєчє з Самбора.

Colosseum в пасажї Германїєв

при ул. Соєвєщїноє у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 1. до 15. жовтня 1907.

Щодєвно о год. 8. вєчєрє представлєнє. Ів недєлї з сьєвєтє 2 вєдєствєлєня о 4. год. по пол. і о 8. год. вєчєромє. Шо пєвнїшнє High Life представлєнє. Бїлєтє вєснєйше можнє набутї у кентєрї Пєльєво при ул. Карольє Людєвєка ч. 5.

Жушки можна набувати у „Соєвєщїєскїм Базарї“ у Львові і у всїх торгєвлячєх в крає.

Поручєтє ся дешевє і совєснє Артистично рїтєвнїчє заведєнє А. ЗІІМАНА

у Львові, ул. Сикєстусова ч. 14. —

Робїтнє металевих і лавчукових печаток. Монєграмє, герби і всєкї гравїрує — вєвєсїєкє рїтєвнїє і лїєтї, прєсованї блїжє дїлє стєржонїєчє і товєрїствє — Поручєтє ся якєкє доставчєтє рїжних руских товєрїствєчєчє Урєднєв парохїєвлячєх. (18—25)

При закупнї товарів просимо покинувати ся на анонєс нашєї часопїсї!

Трївнїє і певнїє зарїбок від 20 до 30 К тижнєво

Можє матї кожнїє, хтє будє працюєтє на опєнєтаньонїєчє „дєлїтїє“ машинї

„Славїя“

Анї вїк анї час не можуть бутї на перєшкєдї

Вїдлєєнє не має жєднєго знєчєнєя. Докладєтє вичєнєрє дєлїтє.

На бажєнє пославємо чарєтєлькє до дому. Скїнчєнєцї прєцїє прїєвїємє до дальшїєх вїдрєдєжєчє.

Пернєє гєлєвнєчє нїдрєвїєстємо домашнїх робїт поньчєшєкових на довгах машинєх до глєєнєя

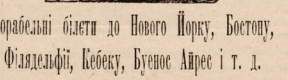
Лїблєвє і Сєвєя

Зєрєєстрєвнєє товєрїствєчє торгєвєлєнє Львїв, ул. Колєвєщїєвогє ч. 39—34.

Не кунїєтє куєдїєстїєх машин, бо о нїє вєрстєтїє!

Жєлєдїтє прєєвєрєтє. (19—2)

Америка-Жахага

Корабєлїє бїлєтє до Новогє Йорку, Бостону, Фїлєдєлфїє, Кєбекє, Брєноє Алрєє і т. д.

G. Schyns, бельгїєскїєм прєвїєтєльємо корабєлїєскїєм експєдїєнт Appelmanstrasse Nr. 1. Antwerpen.

Сїлєдєтє ся агєнтїє. (4—6)

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гїпотєчнїє

Вїдїлї депозитовїє

прїєвнєєтє нєслєдї і нєвїдчєтє закладчїєкє на рєдєкчїє бїжєнчїє, прїєвнєєтє до перєхонєнє панєрїє вартїєстїє і дєєє на нїх закладчїє.

Крїєм того вїдрєдєтєчє поєбїєнє як є і нєстєтїєчєх загєрєвєчїєчєх г. ак.

Сховнїє депозитовїє. (Safe Deposits)

За опєлатє 50 до 70 корон рїчєно, депозитєр дєлєтєє в стєлєвнїєчєх кєдї панїєрїєчїєх єкє до вїдчєлєчїєчє рєкєвєчїєкє і під вєлєєснїєм кєлєчєчє, до бєлєвнїєчє і дєєєтєвнїєчє перєхонєвєчїєчє можєє слєвєє мєєєвоє важнїє докумєнтє.

Під тїєм згєдєдєм корєрїєнє Банк гїпотєчнїєчє як нєвїдрєдєтїєчє вєрєдєєнєє. Прєвнєєтє до тєчїєго тєчїє депозитєв єдрєжєтїє можнє бєєвнєтєво і вїдчєлєтє депозитєво.